

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Figuræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. V.

Sepulchra Sanctorum honorata, salutaria.

Vocatus est ager ille *Haceldama*, Matth. 27. 8. De hoc agro sanguinis scribit Brochandus M. Nicephorus, Bredenbachius, Adrichomius in descriptione Jerusalem n. 216, est hujus terræ virtus mirabilis; quod defunctorum corpora viginti quatuor horarum spatium in pulverem redigat: quam virtutem etiam in alias partes dejecta minime perdit. Nam, cum iussu Imperatricis Helenæ, de hoc agro, quantum terræ plures naves capere poterant, Romam avectum; ac juxta montem Vaticanum, in eum locum exoneratum sit, quem incolæ campum sanctum vocant: licet cælum mutarit, eandem tamen vim quotidiana experientia docet. Romanos enim respiciens, sola peregrinorum corpora ad sepulturam admittit: quorum etiam hic carnem intra viginti quatuor horas prorsus contumit, ossibus tantum residuis. Sæpius Romæ invisit Campum Sacrum; ac ita se rem habere, ab ipso loci Parocho, ejusque aîscelis, & Romanis cæteris, audivi. Cornelius hic,

Sepulchra servorum Crucifixi regis aulis sunt splendidiora; non ædificiorum amplitudine ac splendore, (hac enim parte excellunt) sed, quod multò amplius est, convenientium studio. S. Chrysost. hom. 26. in 2. Cor. 12.

Hic quoque (Constantinopoli) Constantinum M. filius ita demum ingenti honore se affecturum existimavit, si eum in Piscatoris vestibulo conderet. Quodque Imperatoribus in aulis sunt Janitores, hoc in sepulchro Piscatoris sunt Imperatores. Id. ibid.

Quid est, quod sancti Patriarchæ in Chanæorum terra corpora sua quiescere tantò desi-

deriò concupiscunt? nisi quod humanæ salutis auctorem illic noverant de suo semine natorum. B. Petrus Dam. f. de translat. corpor. S. Hilarii.

Hac de causa tam sollicitè Patres curarunt sepeliri in terra Israel: ut, qui videre Christum non poterant, saltem ab eo calcarentur. Oforius in Vigil. Nat. Dom.

Corpora SS. Martyrum Frontani, Severini, Severiani, Silani, abscissis capitibus, cum impii satellites temerè abjecissent, divinitus se in pedes erexerunt; acceptisque in manu capitibus, per alveum fluminis siccis pedibus, in Ecclesiam B. V. ubi S. Fronto orabat, pervenerunt: & capita sua flexis genibus ante pedes ejus deponentes, corpora sua in modum crucis extenderunt honorificè conditi. Bollandus 2. Jan.

S. Withburgæ V. corpus dum transfertur, stella illud comitatur. Bolland. 17. Martii.

E Sepulchro S. Raimundi de Pennafort saluberrimus pulvis enascitur: qui licet magnâ copiâ inde exportetur; nunquam tamen deficit; ac multâ, magnâque, infirmitates eò curantur. Bolland. 7. Jan.

Ad S. Sulpitii Pij Ep. Bituricensis sacrum corpus assiduus fons olei redundat: & licet ignis jure capiat pabulum; liquor tamen divinitus sumit augmentum. Bolland. 17. Jan.

Terra circa sepulchrum S. Kunegundis Imperatricis V. à Fidelibus collecta, in speciem lucidissimi thuris frequenter conversa: pulvis sepulchri vulnere medetur; in frumentum sæpius mutatur. Bollandus 3. Martij.

Pulvis pavimenti circa sepulchrum S. Remigij serpentes fugat. Et in omnibus Ecclesiis S. Remigij, circumiacentibus atrijs, vel cœmeterijs, coluber nunquam solet inveniri. Nierembergus l. 2. de miraculosis naturis Europæ c. 63.

TITULUS XVIII.

SEQUELA CHRISTI.

§. I.

Figura.

Dixitque ei armiger suus - perge, quò cupis; & ero tecum, ubicunque volueris. 1. Reg. 14. 7. Jonathæ armiger, quem ad hanc irruptionem elegit, fuit valde obsequens, fidelis, & fortis: nam & vocanti Jonathæ ad pugnam sedulus paruit; & contententi in præruptos scopulos individuus adhæsit; & irruenti in medios hostes irruens & ipse præsidium attulit singulare. Talem te exhibe Christo sub ejus vexillo militans. Mendoza hic. Animofus juvenis erat iste, quia non formidabat totam aciem Philistinorum. Abul. q. 2. Ex amore tamen nimio faciebat: diligebat enim Jonatham sicut animam suam; ideò gratissimum erat sibi, eum quocunque euntem comitari, etiam in morte certissima.

Cùm David fugeret à facie Absolonis, & Polyanth. Sacr. Tom. 11.

Ethai sibi in fuga adhærentem observaret; cur inquit, venis nobiscum? 2. Reg. 15. 19. 21. revertere, & habita cum rege &c. Quid verò Ethai? vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex: quoniam in quocunque loco fueris Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita; ibi erit servus tuus. Non minorem fidem erga David præbuit Chusai 2. Reg. 15. 32. Nam cùm David adversâ impellente fortunâ, Jerusalem deseruisset, ecce occurrit ei Chusai Arachites scissâ veste, & terrâ pleni capite. Non occurrit triumphanti; sed exulanti: ut suam in eum fidem testaretur, in adversis eum sequebatur. S. Chrysost. in Psalm. 7. Chusai vir probus, Davidis amicus, suam in eum amicitiam perpetuò conservavit: & cùm nihil aliud posset, lacrymarum affert consolationem: non enim erat amicus temporum, nec potentia, sed virtutis. Mendoza in 1. Reg. 14. sect. 2.

Lll 1 3

Dixit.

Dixitque Elias ad Elifaeum: sede hic; quia Dominus misit me usque in Bethel. Cui ait Elifaeus: vivit Dominus & vivit anima tua; quia non derelinquam te. 4. Reg. 2. 2. Et cum iterum Elias diceret ei: quia Dominus me misit in Jericho; iterum sic respondit. v. 5. Hic igitur, qui firmissimò animò sequitur Eliam; hæres sit duplicis spiritus ejus. Non durum, imò quietem offerebat: *Sede.* Sed maluit Elifaeus laborem itineris assumere, quam quietem sessionis; ut à magistro suo non separaretur. Nobis autem dicit Dominus Matth. 16. 24. *qui vult post me venire, abneget semetipsum.* Quid homini, & carni, gratum? sedere, quiescere, ridere, dormire, & epulari: hoc denega, ut Christum sequaris. Diez sequela Christi.

Obsecro, ut fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respondit: rem difficilem postulasti: attamen, si videris me, quando tollar à te, erit tibi, quod petisti. 4. Reg. 2. 9. 10. Ecquid conditio hæc significat? quid intererat Elifaei, Eliam à se discedentem videre? Petiit, quod præcedere visionem illam oportebat: scilicet inseparabilem quandam discipuli cum magistro societatem. Unde dicente ei Eliam: *sede hic; quia Dominus misit me in Bethel;* respondit Elifaeus: *vivit Dominus &c. quia non derelinquam te.* Diez conc. 1. in Comm. unius M.

§. II.

Motiva.

Ex Veteri.

Secutusque est sibi filium Bochri, & separatus est omnis Israel à David. 2. Reg. 20. 2. 3. Vocat Mundus, ut decipiat, vocat caro, ut foedet; demon, ut perdat: accurritur undique. Vocat Christus, ut salvet; & pauci sequuntur. Stellai in Luc. 9. 23.

Vanitas vanitatum. Eccl. 1. 2. Sanct. August. l. de quant. animæ c. 33. & de vera Relig. c. 21. & 33. Et alibi, legit: *vanitas vanitatum*, id est, vanitati ferventium: sunt enim facti, sicut ea, quæ dilexerunt. Aquila, Symmach. &c. Vertunt: *vapor vaporum, & omnia vapor.* Syr: *inanitas inanitatum.* Alii: *nihilum nihil, & omnia nihil.* Vanitas ergo opponitur rei velut umbra. Res enim, putà corpus, est ipsa veritas; cuius vanitas est ejus umbra: Quare, sicut umbra sequitur suum corpus, sic creatura sequatur suum Creatorem; nè evanescat, & in nihilum abeat. Omnis enim res creata, in fieri, esse, & conservari, pendet à Deo, sicut radius à sole. Quare, sicut, sole se subducente, radius evanescit; sic Deò manum, id est, operationem, & conservationem, suam subducente, res creata redit in suum nihilum. Cornelius hic.

Trahe me post te. Cant. 1. 3. Cur trahi petit, quæ potius ducenda; imò & ultrò itura, & properatura, videbatur? Nota: non dixit trahere me ad te, sed *post te*: quia non-

dum celestis unionis deliciis idoneam se agnovit; altioris virtutis semitam, quâ ad illa disponeretur, postulavit. Mutavit igitur vota; cum prius sub sacri osculi petitione, unionem cum Christo suspirarat. Sciebat, non nisi calcatis Christi vestigiis, perfectionem illam consequendam. S. Bernardus l. 21. an hoc dicit (osculetur me) cupiens dissolvi, & esse cum Christo? Hoc sentirem, si dixisset, trahere me ad te: nunc autem quia dicit, *post te*; magis illud postulare videtur; ut conversationis ejus valeat vestigia sequi - in his quippe maxime opus adiutorio; quò valeat abnegare semetipsum, & tollere crucem suam; & sic sequi Christum. Hic prorsus trahi necesse habet sponsa - quam pauci post te, Domine JESU, ire volunt; cum tamen ad te pervenire nemo sit, qui nolit, hoc sentientibus cunctis: quia *delectationes in dextera tua usque in finem.* Psalm. 15. 11. Et propterea omnes volunt te frui; & non ita & imitari: conregnare cupiunt; sed non ita cupiunt compati. Ramirez in Apoc. 2. ep. 4. Magnus amor, amantem sequi. Nos quidem, si vel parum dilexerimus, dilectum post nos sequi volumus: non enim ejus voluntatem implere studemus; sed nostræ illum cupiditati subservire, non ore, sed votis, expeimus. Oliva t. 2. Strom, §. Trahe me.

Ex Novo.

Ascendente eò in naviculam, secuti sunt eum Discipuli ejus. Matth. 8. 23. Ingressus est Dominus mare, secuti sunt eum Discipuli, sociique fuerunt procellæ. Fidelium amicorum est, Christum, non per terras solum, sed etiam per fluctus, sequi. Barradius t. 2. l. 5. c. 15.

Si quis vult post me venire, abneget semetipsum. Luc. 9. 23. Galfridus apud Godefridum: *si quis vult*; quasi nullus hoc velit, aut rarus. Omnes ad beatitudinem cupimus pervenire; quam nunquam invenire possumus sine ipso. Ergo ad eum omnes pervenire volumus; sic utinam post eum. Ramirez antè citatus.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves &c. Luc. 15. 4. Ovicula illa læta pascua relinquit exerrans; sylvas, & montes, obit, & per inaccessa vagatur, lupis futura præda. Venit Pastor bonus, amore, non cupiditate, inflammatus; ovem perquirat anxius, felix invenit, & lætus humeris imponit. Ecce ovis errans rupi timore concutitur, asperò itinere fatigatur, irriguis pascuis privatur, inediâ urgetur; Pastori approximat, quarenti adhæret: quid tunc? inscendit humeros, & ad læta pascua, sine fatigatione defertur. Sanct. Basilius Seleuc. orat. 26. quâ ratione erroribus ejus finem faciam? tantum se reddat oculis nostris, humerosque inscendat. Pastorem secuta, non graditur, sed fertur: recedens non fertur, sed errat. Il. 40. 31. *assument pennas, sicut aquile; current, & non laborabunt;*